

filiorum in dicta domo & villa succedat filia primo genita: & descendens dicti eius filii seu filiorum & sic successiva ea deficiente prima genita aliarum filiarum eiusdem et sic successiva in perpetuum, ita ut in perpetuum dicta domus & villa sit & permaneat in descendentes masculos de primo genito in primo genitum ut supra, dicti eius filii seu filiorum, & post linea masculinam eiusdem seu eorum in primogenitam filiam ex eo, seu ex eis descendente, & post ea in filios masculos, de primo genito in primogenitum ut supra eiusdem filiae primo genite, & linea masculina: dicti & primo genite deficiente, ad secundam genitam dicti eius filii seu filiorum & post ad eius descendentes masculos, scilicet ad maiorem natu p*ro*p*ri*a dictum est. Deficiētibus vero masculis ex dictis filiabus dicti Augustini, eius filii seu aliorum filiorum suorum ut supra, si quos habuerit legitimos & naturales ad descendentes feminas ex ipsis filiabus dicti eius filii seu filiorum modo et ordine predictis, ut semper primo genitus masculus, & postea ex feminis semper preferatur ut supra, & ad tollendam difficultatem declarauit et declarat, quod filii qui nascetur ex filio primo genito, & filia, ex filia primogenita preferatur parijs & amitis.

Deficiēte vero linea masculina dictorum filiorum & feminas, & descendentes ab ea, in dicta domo & villa succedat, & primat proximiori in gradu succedentis sue masculi, & feminas, qui tunc tempore ipsius erit, abesse dicti ultimi descendentes & descendentes dictorum filiorum. Id quod videtur iuri communis. Constanter. Cum multorum sit opinio, in successione primogenitura secundum esse proximitatem ultimi defuncti, non autem testatoris, qui primogenitura reliquit. Ita sane post alias Ludouicis Molina in lib. 1. de Hispano primogeniti cap. 6. nu. 7. & latiss. in lib. 3. c. 9. i. 1. cum subsequentibus. Porro in casu hoc nostro proximior Iacobus ultimo loco defuncto est D. Victoria ipsius Iacobi mater. Cum sit in primo gradu §. 1. in auth. de hæred. ab intesta, uem. vb. glo. in verbo cuiuslibet gradus & in verbo, siue feminino genere descendens, & Cast. in cons. 3. 16. supra scriptus D. Consultor col. 2. vers. Item videtur esse lib. 2. Et accedit, quod filius dicitur portio viscerum matris, ut scribunt Oldra. in cons. 15. 3. Alcia. in resp. 6. 2. num. 8. & 9. secundum impressionem antiquam lugdunensem.

Secundum vrgere v*e*, quod verbū proximior est generale comprehendit agnatos, cognatos, ut alios sanguine coiu& eos. Ita scribunt Oldra. in col. 12. 3. l*af*. & Dec. 1. l. 2. n. 1. & 2. C. q. admissi ad bon. posse. Ergo & D. Victoria mater dicti Iacobi sub illo verbo proximior comprehendi v*e*.

Tertiò suffragari v*e*, quod dicta D. Victoria dicere forte potest, quod ad se D. Antonius liberus adest habeo. Cum sua non interfit, ut me impediatur succedere filio meo. Non enim adhuc evenit casus, in quo adest te esse vocatum, si quidem contendis te vocatum extincta linea masculina & feminina testatoris, quae quidem finita non est, nec multas vsque ad aetas finem accipiet. Hæc aduersus D. Antonium dubitationem faciebant.

Caterū re ipsa lögē melius, ut diligenter p*ro*p*ri*ea ex amata, contraria verius esse existimat, quod immo adhuius primogenitura successionem admitti debeat dictus D. Antonius, tāq*ue* proximior dicto Iacobo ultimo defuncto, & tāq*ue* is, de quo sensit testator. Exclusa dicta D. Victoria matre dicti Iacobi ultimo ex descendenti*testatoris*. Et ut huius sim opinio, multa haec suadent argum.

Præsupponitur etiam in facto, in humanis esse illustrem ac excellentem I.C.D. Antonium senare, gam. Nepotem ex sorore dicti Testatoris etate & ma-

Dubitari nūc contingit. Primo an dicta D. Victoria

ria dici possit illa proxi*m*ior domino Iacobo filio suo, ut succedere possit in hac primogenitura et fideicommisso domus & villa, vel potius admitti debeat dictus D. Antonius.

Secundo ambiguitur admisso, quod ad successionē dictae primogenitura, admittendus sit D. Antonius, an dicta D. Victoria ex dictis bonis primogenitura, nempe domo & villa possit deducere & consequi dōtē à se data dicto D. Augustino, eius quondam Marito.

## Initium à Domino.

### CONSILIVUM MCXXVII.

**P**roposta consultatio tota coniecturalis est, & ob id difficilis, de qua respondendum videbatur D. Victoriam tamquam proximiorē dicto Iacobo filio succedere posse in hac primo genitura & fideicommisso domus & villa.

Prīmō, quia testator vocavit proximiorē siue masculum siue feminam ultimi descendētis, qui fuit dictus Iacobus dicti Augustini filius, sicuti testamēti verba sic scripta significare videtur. Deficiēte vero linea masculina dictorum filiorum, & feminina & descendētibus ab ea, in dicta domo & villa succedat spectet, & pertineat proximiori in gradu succedendi, siue masculo siue feminā, qui tunc temporis respectus fuerit abesse dicti ultimi descendētis & descendētibus dictorum filiorum. Id quod videtur iuri communis. Constanter. Cum multorum sit opinio, in successionē primogenitura secundum esse proximitatem ultimi defuncti, non autem testatoris, qui primogenitura reliquit. Ita sane post alias Ludouicis Molina in lib. 1. de Hispano primogeniti cap. 6. nu. 7. & latiss. in lib. 3. c. 9. i. 1. cum subsequentibus. Porro in casu hoc nostro proximior Iacobus ultimo loco defuncto est D. Victoria ipsius Iacobi mater. Cum sit in primo gradu §. 1. in auth. de hæred. ab intesta, uem. vb. glo. in verbo cuiuslibet gradus & in verbo, siue feminino genere descendens, & Cast. in cons. 3. 16. supra scriptus D. Consultor col. 2. vers. Item videtur esse lib. 2. Et accedit, quod filius dicitur portio viscerum matris, ut scribunt Oldra. in cons. 15. 3. Alcia. in resp. 6. 2. num. 8. & 9. secundum impressionem antiquam lugdunensem.

Secundum vrgere v*e*, quod verbū proximior est generale comprehendit agnatos, cognatos, ut alios sanguine coiu& eos. Ita scribunt Oldra. in col. 12. 3. l*af*. & Dec. 1. l. 2. n. 1. & 2. C. q. admissi ad bon. posse. Ergo & D. Victoria mater dicti Iacobi sub illo verbo proximior comprehendi v*e*.

Tertiò suffragari v*e*, quod dicta D. Victoria dicere forte potest, quod ad se D. Antonius liberus adest habeo. Cum sua non interfit, ut me impediatur succedere filio meo. Non enim adhuc evenit casus, in quo adest te esse vocatum, si quidem contendis te vocatum extincta linea masculina & feminina testatoris, quae quidem finita non est, nec multas usque ad aetas finem accipiet. Hæc aduersus D. Antonium dubitationem faciebant.

Caterū re ipsa lögē melius, ut diligenter p*ro*p*ri*ea ex amata, contraria verius esse existimat, quod immo adhuius primogenitura successionem admitti debeat dictus D. Antonius, tāq*ue* proximior dicto Iacobo ultimo defuncto, & tāq*ue* is, de quo sensit testator. Exclusa dicta D. Victoria matre dicti Iacobi ultimo ex descendenti*testatoris*. Et ut huius sim opinio, multa haec suadent argum.

Præsupponitur etiam in facto, in humanis esse illustrem ac excellentem I.C.D. Antonium senare, gam. Nepotem ex sorore dicti Testatoris etate & ma-

& nu.

- & nu. 7. & accedit in specie primogenitura Guido Papae in q. 506. vers. & istud p*ro*bari potest, Dec. in col. 397. nu. 6. in fi. & nu. 7. & alios refert & sequitur Marcus Salo Burgos de pace in commentariis ad leges Taurinas Hispanias in prohemio nu. 88. Et magis ad rem Melchior Palaez in trac. Maioratu in 1. pa. q. 48. nu. 24. scribit testatorē relinquendo domum titulo maiora tūs hoc est, primogenitura, & si non dixit, cui relinquebat, intelligi reliquise filio & primogenito; quia vius & consuetudo talis erat sic relinquendi. At qui ad primogenituras vocari consueverunt filii, agnati, & cognati; non autem matres ultimorum defunctorum. Ergo dicta do. Victoria dici non debet vocata, illius minoris propositionis, ea est ratio, quod haec mulieres nubendo secundo viro transcant in alienam prorsus familiā, nullo sanguinis vinculo cōiunctam testatori: quod alienum a iustitia videtur, agnatorum spolia in alienū virum transferri, quod & durum pati dicit lo. Fabri in rub. C. de nuptijs in fine, contraque intentionem defuncti antea patris, cuius etiam animam post mortem tristari quando tāq*ue* mulier secundas experitur nuptias, scriptis luctinianis in §. qua verō in auth. de nuptijs, vt potest, quod sapere secundo viro, & bona & vita filii sui addicit, lugubrem facit omnem patrimonij statū, & proximorum mouet lachrymas, dum maiorum imagines vident reuulsas, aut aliorum titulis bona adscripta, sicuti inquit constantius in l. lex, qua ruitores. C. de administr. iusto, & hac ac alia ad rem scribunt Guelmus Benedictus in cap. Raynuitis in verbo. Et uxoris nomine, ff. delatiam nu. 29. de testa, & Petrus Gregorius Tolosanus in lib. 4. syntagmatis iuris cap. 9. num. 4. & 5.
- Secundū suffragari egregia illa traditio Ludouici Molinae in lib. 3. de Hispano: primogeniti cap. 9. nu. 2. Cum dixit, ad successionem maioratus, hoc est primogenitura, id est maioratus & quod primogenitura afflant quam plurimi relati ab eodem Molina in lib. 1. de Hispano: primog. cap. 1. nu. 1. & a Marco Salo Burgos in commentariis ad leges Taurinas Hispanias in prohemio nu. 101. Admittit illos solos, qui sunt eis familia institutoris ipsius primogenitura seu maioratus, & ob id (inquit Molina) qui est ultimo possessori proximior, non tamen ex familia primi institutoris procedit & descendit, a quo cunque alio remotori, qui ex familia primi institutoris maioratus & primogenitura processerit excluditur. Quod verisimiliter dicit Molina. Ex familia autem institutoris primogenitura tāq*ue* dicuntur non solum ipsius institutoris descendentes, sed etiam pari ratione omnes, qui eidem transuersales fuerint, qui omnes ab illa antiqua familia ex qua institutor descendit præcedunt: Et nu. 42. subiungit Molina, quod etiam familia pro cognitione capi solet, & ob id ab ipsius maioratus seu primogeniture successionem admitti quoque cum, qui in millesimo tāq*ue* gradu cognitionis existit. Porro certum est in casu nostro, do. Victoria Iacobi ultimo possessorio matrem nullo modo esse ex familia testatoris nostri do. Antonium vero filium sororis ipsius testatoris esse ex eius cognatione; Cum dicatur etiam ex descendenti*testatoris* patris ipsius testatoris. Ne pos enim ex filia tāq*ue* dicuntur descendere ab uno materno atque ita esse ex eius descendenti*testatoris*: ut egregie post alios scribunt Castre. in l. 1. col. 1. vers. Item quāritur ff. de conditio. insertis & in cons. 3. 16. supra scriptus do. Consultor nu. 1. & 2. lib. 2. Imola in cons. 62. post exhibitum Alex. in l. ex facto. §. vlt. ff. ad T. rebel. in cons. 61. nu. 4. lib. 1. & in cons. 53. nu. 3. lib. 6. Corneus in cons. 2. 19. col. 3. ver. Nam est aduentum lib. 2. in cons. 5. 1. nu. 4. lib. 3. & in cons. 2. 33. num. 3. lib. 4. Socinus senior in cons. 2. 5. nu. 1. lib. 1. Decius in l. 2. nu. 66. ff. de reg. iuris, in cons. 2. 33. col. 2. vers. sed tamen diligenter, & in cons.
495. nu. 5. Godaz. in cons. 20. nu. 8. Parisus in cons. 47. nu. 5. 8. lib. 3. Ripa in dicta l. ex facto. §. vlt. num. 6. ff. ad T. rebell. Boerius in q. 24. 1. nu. 6. Tiraq. de retrato consang. §. 1. gl. 9. num. 24. Berous in cons. 12. 2. nu. 3. 4. lib. 2. Iulius Clarus in §. Emphyteus q. 36. & Aurelius Corbulus in tracta. de causis, ex quibus emphyteuta iure suo priuat, in tit. de causa priuationis ob lineam finitam nu. 39. Et in specie successionis primogenitura tradit Marcus Salo Burgos de pace in commentariis ad leges Taurinas Hispanias in prohemio nu. 117. ij sane omnes affirmant, nepotem ex filia iustaesse de aui materni generatione, quod idem est ac si dixissent, ex descendantibus aui materni: cum idem sit dicere, de genere, quod de descendantibus, ut egregie post Butrium in cap. nouit, in quarto notab. de iudicijis, respondit Corneus in dicto cons. 23. num. 3. prop̄ medium lib. 4. Est ergo concludendum, quod etiam si admittimus, D. Victoria tamquam matrem dicti Iacobi, esse ei proximorem, non tamen esse admittendam ad huius primogenitura successionem: sed solum do. Antonius nepotem ex sorore dicti testatoris.
- Tertiò comprobant prædicta ex eo, quod in dubio præsumit testatorem noluisse alienas successiones proprias anteponere l. cum auis ff. de conditio. & demonstr. l. cum accutissimi C. de fideicommisso, & in l. generaliter §. cum autem C. de institutio. & substit. vbi doctores, & ego in commentariis de præsumptionibus lib. 4. præsumpt. 16. nu. 15. & præsumpt. 186. num. 17. At qui dicit do. Antonius eius matre defuncta dicitur ex successionē testatoris, cum sit eius ex sorore nepot, qui deficientibus ipsius testatoris descendantibus & agnatis ei ab intestato erat successurus. §. eos etiam instit. de cognato, successus do. Victoria vero omnino extranea est. Ergo do. Antonius, non autem do. Victoria censetur a testatore vocatus.
- Quarto confert, quod in dubio testator tāq*ue* dicitur vocasse eum, quem magis dilexit viuens, l. cum ita §. in fideicommisso, de leg. 2. vbi doctores, præterim Alciatus, & scribunt omnes, quos referam infra. At qui certum est, testatorem nostrum magis dilexisse do. Antonium quam do. Victoria, ergo dicendum est, testatorem vocasse ipsum do. Antonium, non autem do. Victoria. Illa minor argumenti propositio sic multis probatur. Et primum, quod iure præsumitur testator magis diligere sibi sanguine proximiores, ut scribunt quam plurimi quos sat longa serie retuli & probauit in commentariis de præsumptionibus lib. 4. præsumption. 16. nu. 4. vers. tercia conjectura. Et in specie primogenitura idem respondit Collegium Papiense inter consilia Pauli de Monte Pico in cons. 96. nu. 101. Rursus & secundo testator tāq*ue* præsumitur plus diligere iustaesse viuo, quam nascituros se mortuo, sicuti scripsi in dicta præsumpt. 16. nu. 5. post Corneum, Socinus senior & alios plures, & accedit nunc Collegium Papiense in dicto cons. 96. nu. 99. & nu. 100. Præterea & tertio, præsumptio est, quod testator tāq*ue* plus dilexit masculos quam feminas: quemadmodum affit mali in dicta præsumpt. 16. nu. 10. ex sententia Cornei, Ruini, & aliorum. Et hæc quidem comprobant egregia decisione Guidonis Papæ in q. 506. in contratu matrimonij, dum decidit, quod si maritus contrahendo matrimonium donavit tāq*ue* domum primogenito nascituro ex illo matrimonio: Et prius nascitur femina, deinde masculus, admittitur masculus, non autem femina, quia & si sub nomine primogeniti continetur tam femina quam masculus attamē, quia præsumptio est, quod testator magis diligat masculos quam feminas, censetur vocasse masculum, & quia non consuevit quod domus insignis presertim, relinquatur femina, idem annotauit p*ro*lemet Guido Papæ in sing. 522 & secuti sunt alij, quos recensent, Tiraquellus de iure primige.